

Kurt Wittlin, un estudiós de la literatura catalana

Vaig conèixer Kurt Wittlin fa un parell d'anys en l'assemblea anual de l'Òmnium ilercavó, entitat de la qual és soci. Vam entaular de seguida una amena conversa sobre el fet literari català i la història nostrada, sobre les quals es mostrava com a un bon coneixedor. I és que ens hem de felicitar per l'important paper que ha jugat Kurt Wittlin quant a la realització d'estudis de notable interès sobre la literatura catalana medieval. Aquest filòleg suís, resident al municipi de Roquetes des de fa uns quants anys, al peu del Mont Caro, va estudiar filologia romànica a Basilea de la mà del professor castellanenc Germà Colom, un altre gran estudiós i gran difusor de la catalanitat. Va ampliar els seus estudis universitaris i va doctorar-se amb la traducció catalana del *Tresor* de Brunet-

to Latini, feta per Guillem de Copons. Ha estat, durant gairebé quaranta anys, catedràtic de filologia romànica i lingüística històrica a la Universitat de Saskatchewan, a Saskatoon (Canadà). Amb el pas del temps, s'ha convertit en tot un especialista en l'edició de traduccions medievals de textos d'autors tan importants com Ciceró o Sant Agustí. S'ha interessat per les biblioteques medievals catalanes i ha dedicat alguns estudis a la figura de Ramon Llull, a qui considera un dels grans savis de tots els temps. Tanmateix, són de gran prestigi els seus estudis dedicats a una altra figura clau de les lletres catalanes del segle d'or, Francesc Eiximenis. De fet, ha tingut cura de les edicions modernes d'aquest important autor medieval, sobre el qual li encanta dissertar.

Membre de l'Institut d'Estudis

Catalans, va presidir la Societat Catalana de Nordamèrica durant uns anys. Ha rebut el màxim reconeixement nacional, la Creu de Sant Jordi. Un dels guardons literaris de pes que ha rebut va ser el premi Nicolau d'Oliver del 1989 amb *Repertori d'expressions multinominals i de grups de sinònims en traduccions catalanes antigues*.

Durant el mes de febrer passat, vaig poder xerrar abastament amb ell sobre l'entramat literari nostrat en dedicar-li un dels programes radiofònics de *Lletres Ebrenques*, a Antena Caro, a Roquetes. He de dir que, després de cinc anys, és el programa en què més m'he emocionat. Wittlin va enraonar amb gran entusiasme sobre els grans autors medievals i sobre la història de la Corona d'Aragó, que incloïa els comtats catalans. Va fer asseveracions de pes, com el fet que una literatura per nodrir-se necessita calma i progrés econòmic. Va situar les lletres catalanes en el context de les més importants del món. Va mostrar entusiasme per un futur català en llibertat. De debò, vaig sentir una gran emoció escoltant-lo i vaig fer-li saber en antena.

Ens trobem davant d'un savi, d'un autor polifacètic que coneix en de-

Emigdi Subirats
Escriptor

tall la literatura catalana i la difon al més alt nivell. Usa ja algunes expressions ebrenques, es mostra un català militant, està fermament integrat al país i a la nostra cultura. Com a gran afeccionat a l'excursionisme, ha dedicat llibres a l'espai vital que acompanya Mn. Cinto Verdaguier, a la vegada que és un enamorat del Port, del Maestrat, de la vila de Sant Mateu, d'aquest territori cruïlla que separa el riu Sènia, que uneix una llengua de prestigi tant a l'Edat mitjana com en el segle XXI. Una llengua i una literatura que Kurt Wittlin sent com a seva i estudia intensament.